

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

ІНДИВІДУАЛЬНА ПОДАТКОВА КОНСУЛЬТАЦІЯ від 11.12.2017 р. № 2926/6/99-99-15-02-02-15/ІПК

Щодо коригування фінансового результату до оподаткування у разі ліквідації частини окремого об'єкта основних засобів

Державна фіскальна служба України розглянула лист щодо коригування фінансового результату до оподаткування у разі ліквідації частини окремого об'єкта основних засобів, та керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі — Кодекс), повідомляє наступне.

Відповідно до п.п. 14.1.138 п.14.1 ст.14 Кодексу основні засоби -матеріальні активи, у тому числі запаси корисних копалин наданих у користування ділянок надр (крім вартості землі, незавершених капітальних інвестицій, автомобільних доріг загального користування, бібліотечних і архівних фондів, матеріальних активів, вартість яких не перевищує 6000 гривень, невиробничих основних засобів і нематеріальних активів), що призначаються платником податку для використання у господарській діяльності платника податку, вартість яких перевищує 6000 гривень і поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом та очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких з дати введення в експлуатацію становить понад один рік (або операційний цикл, якщо він довший за рік).

Відповідно до п.п. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 Кодексу об'єктом оподаткування податком на прибуток підприємств є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних стандартів бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень Кодексу.

Порядок коригування фінансового результату на різниці, які виникають при нарахуванні амортизації необоротних активів, визначено нормами ст. 138 Кодексу.

Згідно із п. 138.1 ст.138 Кодексу фінансовий результат до оподаткування збільшується на суму залишкової вартості окремого об'єкта основних засобів або нематеріальних активів, визначеної відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, у разі ліквідації або продажу такого об'єкта та відповідно до п. 138.2 ст.138 Кодексу зменшується на суму залишкової вартості окремого об'єкта основних засобів або нематеріальних активів, визначеної з урахуванням положень ст.138 Кодексу, у разі ліквідації або продажу такого об'єкта;

Згідно із п.п.138.3.1 п.138.3 ст.138 Кодексу з метою визначення об'єкта оподаткування розрахунок амортизації основних засобів або нематеріальних активів здійснюється відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності з урахуванням обмежень, встановлених п.п. 14.1.138 п.14.1 ст.14 розділу I Кодексу, п.п.138.3.2 — 138.3.4 п.138.3 ст.138 Кодексу. При такому розрахунку застосовуються методи нарахування амортизації, передбачені національними

положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, крім «виробничого» методу.

Відповідно до п. 16 Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку основних засобів, затверджених наказом Міністерства фінансів України від 30.09.2003 № 561 (далі — Методичні рекомендації) первісна вартість об'єкта основних засобів може змінюватися у разі його поліпшення, часткової ліквідації, переоцінки і зменшення корисності у порядку, викладеному у розділах 6, 7 і 8 цих Методичних рекомендацій.

Згідно п. 35 Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 27.04.2000 № 92 у разі часткової ліквідації об'єкта основних засобів його первісна (переоцінена) вартість та знос зменшуються відповідно на суму первісної (переоціненої) вартості та зносу ліквідованої частини об'єкта.

Виходячи з викладеного, у разі ліквідації частини окремого об'єкта основних засобів фінансовий результат до оподаткування збільшується на суму залишкової вартості такої частини окремого об'єкта основних засобів, визначеної відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку та зменшується на суму її залишкової вартості, визначеної з урахуванням положень ст.138 Кодексу.

Слід зазначити, що правові засади регулювання, організації, ведення бухгалтерського обліку визначені Законом України від 16 липня 1999 року №996-ХІУ «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (далі -Закон №996).

Згідно з п. 2 ст. 6 Закону №996 регулювання питань методології бухгалтерського обліку та фінансової звітності здійснюється Міністерством фінансів України, яке затверджує національні положення (стандарты) бухгалтерського обліку, інші нормативно-правові акти щодо ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності.

Згідно з п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.